

ΜΕΤΟΧΗ

ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΜΕΤΟΧΩΝ

Οι Μετοχές όσον αφορά τη σχέση του Υποκειμένου τους με τους Όρους του Ρήματος της πρότασης στην οποία ανήκουν, διακρίνονται σε **ΣΥΝΗΜΜΕΝΕΣ** και **ΑΠΟΛΥΤΕΣ**.

ΣΥΝΗΜΜΕΝΗ είναι η Μετοχή της οποίας το Υποκείμενο έχει συντακτική σχέση με τους όρους της πρότασής της.

π.χ. Οὐκ ἐπιτρέποντες ἄλλοις ... ἀναγκαζόμεθα (ἡμεῖς) ἁμαρτάνειν αὐτοὶ πράττοντες.

ΑΠΟΛΥΤΗ είναι η Μετοχή της οποίας το Υποκείμενο είναι συντακτικά ανεξάρτητο από την υπόλοιπη πρόταση.

π.χ. Ταῦτ' ἐπράχθη Κόνωνος στρατηγούντος.

ΕΙΔΗ ΜΕΤΟΧΗΣ

1. ΕΠΙΘΕΤΙΚΗ

Είναι η μετοχή που προσδιορίζει επιθετικά το ουσιαστικό, και χρησιμοποιείται άλλοτε με άρθρο κι άλλοτε χωρίς αυτό. Βρίσκεται σε όλους τους χρόνους και αναλύεται σε **δευτερεύουσα αναφορική πρόταση**, γι' αυτό λέγεται και Αναφορική.

Η Επιθετική Μετοχή συντακτικά χρησιμεύει ως :

α)Επιθετικός προσδιορισμός	Προσδιορίζει ένα ουσιαστικό ή λέξη ισοδύναμη με ουσιαστικό και δίνει σ' αυτό μια σταθερή και αναγκαία ιδιότητα.
	π.χ. ... καὶ προσέταξεν ἐμοὶ τὸν νομιζόμενον λόγον εἰπεῖν .
	π.χ. Εἰ θέλοιτε, ἄνδρες δικασταί, σκοπεῖν καὶ ζητεῖν τῷ ποτ' ἐστὲ ὑμεῖς οἱ αἰεὶ δικάζοντες ἰσχυροὶ καὶ κύριοι...

γ) Κατηγορούμενο	Χρησιμοποιείται με τα ρήματα → εἰμί, γίγνομαι και ὑπάρχω και είναι πάντα Έναρθρη.
	π.χ. Οὗτοί εἰσιν οἱ λέγοντες ταῦτα.
	π.χ. Ἄσμενοι εἶδον ἀλλήλους (Ξεν.) π.χ. Οὐτε χαίροντες ἂν ἀπαλλάξαιτε (Ξεν.)
ε) Υποκείμενο ρηματικού τύπου	π.χ. Ὁ μηδὲν ἀδικῶν οὐδενός δεῖται νόμον.
στ) Αντικείμενο	π.χ. Κῦρος ἐπεμέλετο τῶν ἀσθενούντων καὶ καμνόντων.
ζ) Επεξήγηση	π.χ. Οὗτοι, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, οἱ ταύτην τήν φήμην κατασκεδάσαντες, οἱ δεινοί εἰσὶ μου κατήγοροι.
η) Ετερόπτωτος προσδιορισμός	π.χ. Τῶν δυστυχούντων εὐτυχῆς οὐδεὶς φίλος, τῶν δέ εὐτυχούντων πάντες εἰσὶ συγγενεῖς.
θ) Μορφή Δοτικής προσωπικής	π.χ. Φύσει ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων.
ι) Προθετικό σύνολο	π.χ. Οὐκ ἐκ τοῦ παρατυχόντος πυνθανόμενος ἡξίωσα γράφειν.

2.ΚΑΤΗΓΟΡΗΜΑΤΙΚΗ ΜΕΤΟΧΗ

- Η Κατηγορηματική μετοχή εξαρτάται από συγκεκριμένες κατηγορίες ρημάτων.
- Αναφέρεται στο Υποκείμενο ή Αντικείμενο του ρήματος.
- Χρησιμεύει συντακτικά ως Κατηγορούμενο ή Κατηγορηματικός προσδιορισμός του όρου αναφοράς.
- Αποδίδεται ερμηνευτικά με το: "**που + ρήμα**", "**να + ρήμα**" ή "**ότι + ρήμα**".
- Με Κατηγορηματική μετοχή που αναφέρεται στο Υποκείμενό τους συντάσσονται τα εξής ρήματα:

1) εἰμί, ὑπάρχω, γίγνομαι	Στη περίπτωση αυτή η μετοχή είναι Κατηγορούμενο και μαζί με το συνδετικό αποτελούν περίφραση του απλού ρήματος.
----------------------------------	--

2) τυγχάνω, λανθάνω, διατελῶ, οἶχομαι, φθάνω, διάγω, διαγίγνομαι, φαίνομαι, φανερός εἰμί, δηλός εἰμι.	
3. Τα ρήματα που δηλώνουν ἐναρξή, λήξή, ανοχή, ολιγωρία, υπομονή, επιμονή, καρτερία, κόπωση , όπως τα: ἄρχομαι, ἄρχω, ὑπάρχω, παύω, παύομαι, λήγω, οὐ διαλείπω, ἀπολείπω, ἐπιλείπω, ἀπαλλάττομαι, ἐκλείπω, ἀνίημι, ἀνέχομαι, περιορῶ, προίεμαι, ἐν ὀλιγωρία ποιοῦμαι, ὑπομένω, ἐπιτρέπω, καρτερῶ, ἀπαγορεύω, πράγματα ἔχω, κάμνω, κ.ά.	
4. Τα ρήματα που δηλώνουν Ψυχικό Πάθος :	Η μετοχή με τα ρήματα αυτά μεταφράζεται: που, να + ρήμα .
χαίρω, ἡδομαι, ἀγανακτῶ, ἄχθομαι, ἀγάλλομαι, αἰσχύνομαι, αἰδοῦμαι, ἀγαπῶ, λυπῶ, βαρέως φέρω, μεταμέλλομαι, βαρύνομαι κ.ά.	π.χ. Οὐκ αἰσχύνομαι μανθάνων, ἀλλὰ πυνθάνομαι καὶ ἐρωτῶ. π.χ. Ἦδομαι ὑφ' ὑμῶν τιμώμενος.

Κατηγορηματική μετοχή άλλοτε στο υποκείμενο κι άλλοτε στο αντικείμενο παίζουν τα ρήματα:

1. Όσα δηλώνουν αισθητική ή πνευματική αντίληψη, γνώση, μνήμη, μάθηση αγγελία, έλεγχο, δείξη, δήλωση: όρῶ, ἀκούω, ἀκροῶμαι, αἰσθάνομαι, πυνθάνομαι, μανθάνω, οἶδα, ἐπίσταμαι, νοῶ, ἐννοῶ, ἀγνοῶ, γινώσκω, σύνοιδα, συγγινώσκω, ἐνθυμοῦμαι, μιμνήσκομαι, ἐπιλανθάνομαι, εὐρίσκω, λαμβάνω, καταλαμβάνω, ἀλίσκομαι, αἴρῶ, προΐεμαι (= αφήνω στη τύχη του, παραμελῶ) ἀγγέλλω, ἐλέγχω, ἐξελέγχω, δείκνυμι, φαίνω, φανερόν ποιοῶ, παρέχω, ὁμολογῶ, δηλῶ, δηλὸν ποιοῶ κ.	π.χ. Ἦισθάνοντο τοὺς Ἀθηναίους πληροῦντας τὰς ναῦς (= αντιλαμβάνονταν ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι ἐπάνδρωναν τὰ πλοία). π.χ. Σωκράτης ἐδείκνυε τοῖς συνοῦσιν ἐαυτόν καλόν καὶ ἀγαθόν ὄντα
--	--